

РЕШЕНИЕ

№ 3392

гр. София, 20.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 19.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **7094** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 233 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на К. П. Г., старши полицай категория Е в ГКПП – Л. чрез адвокати Г. и З. от [фирма] против заповед № 2564/26.06.2012г. на директора на ГД Гранична полиция, с която му е наложено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 1 година” на основание чл. 228, т.3, чл. 224, ал.1 и ал.2, т.1, чл. 225, ал.3 и чл. 226, ал.1, т.4 от ЗМВР във връзка с чл. 228, ал.1, т.3 пр.2 от ППЗМВР.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна по съображения за нарушение на процесуални правила, противоречие с материалноправни норми и неспазване на установената форма, по съображения подробно изложени в жалбата. Конкретните оплаквания се свеждат до следното: неизпълнение на задължението по чл. 237, ал.1 и ал.2 от ППЗМВР, тъй като проверката не е разпоредена от дисциплинарно наказващия орган; нарушение на чл. 229, ал.1 от ЗМВР и чл. 251 от ППЗМВР, тъй като дадените от служителя писмени обяснения не са обсъдени преди налагане на наказанието в мотивите на оспорената заповед; неспазване на 2-месечния преклузивен срок по чл. 225, ал.1 от ЗМВР – не е посочено кога е открито нарушението – дали на 26.04.2012г., когато от директора на РДГП е разпоредена проверката по случая или в друг момент, като липсата на мотиви в тази връзка пречат за преценката за спазване на сроковете за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя; нарушение на чл. 59, ал.2, т. 8 от АПК – заповедта не съдържа дата на издаване, както и означение

длъжността на нейния издател; нарушение на чл. 229, ал.2 от ЗМВР – не е извършена преценка на тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата; в кръга на служебните задължения липсва задължение за действие, поради което констатираното бездействие не може да се определи като дисциплинарно нарушение. Във връзка с последното твърдение се излагат подробни съображения относно правната регламентация на задълженията на граничните полицаи при граничен контрол на леки автомобили и проверките им в Автоматичната информационна система „Граничен контрол” /А.-ГК/.

Искането до съда е за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание. Претендира се присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – директор на Главна дирекция „Гранична полиция”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, че заповедта е издадена от компетентен орган при спазване на всички административнопроизводствени правила. Според ответника не е налице изземване на функции от директора на РДГП при образуване на проверката по случая, спазени са сроковете по чл. 225, ал.1 от ЗМВР при налагане на дисциплинарното наказание и изискванията за форма и съдържание на акта.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 10.07.2012г. е процесуално допустима като подадена от адресат на оспорения индивидуален административен акт, чрез надлежно овластен процесуален представител и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от датата на връчването му на 28.06.2012г.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира следното:

Не е спорно между страните в процеса, че К. П. Г. изпълнява държавна служба в МВР на длъжността старши полицаи на ГКПП Л. към Гранично полицейско управление - Е., категория Е, I степен. Това се потвърждава и от приложената по преписката кадрова справка рег. № 9625/08.06.2012г. изготвена от специалист в Човешки ресурси на РДГП Е..

Не е спорно също така и че на 08.06.2011г. жалбоподателят е бил дежурен на гише – 10 за времето от 08.05.59 до 11.27.52 часа. Това се потвърждава от приложените по делото писмени доказателства за разпределение на личния състав и данните за извършени начална и фонов ротации на служителите от смяната на 08.06.2011г. от 08.00 до 20.00 часа (л.62 – 66 от делото).

Обстановката по време на дежурството се установява от докладна записка на началник смяна О. Т..

Дисциплинарното производство срещу него е запознало със Заповед № рег. 603/26.04.2012г. на директора на РДГП във връзка с постъпили предварителни данни с писмо вх. № 307/25.04.2012г. за извършени неправомерни действия от служители на ГКПП – Л. към Г. – Л.. В хода на проверката са извършени проверки в А. БДС, А. ИД-НШИС, А. ГК относно сирийски гражданин В. С. и автомобил Б. с рег. № ВТ944GD, както и справка за пътуванията на същото лице и същия автомобил от турските гранични власти чрез смесена българо – турска гранична комисия сектор Б,

участък № 1, изискани са писмени обяснения от служителя, пропуснал лицето и автомобила през ГКПП Л., както и от командира на отделение и дежурния техник на ГКПП Л. за времето от 08.00 до 20.00 часа на 08.06.2011г.

За резултатите от проверката е изготвена справка рег. № 8523/17.05.2012г. от комисията, определена да извърши проверката по случая, според която на 08.06.2011г. за времето от 08.05 часа до 11.27 часа старши полицаи К. Г. е разпределен на А. – 10 /излизащи от страна леки автомобили/ съгласно начална ротация за разпределение на служителите на ГКПП – Л. по работни места. В 10.54 часа пристига са излизане от страната л.а. Б. с италиански рег. № BT944GD. При въвеждане на регистрационния номер в системата А. ГК, полицаи Г. установява пълно съвпадение с регистрационния номер на издирван в НШИС л.а. Фиат П., с V. ZFA18800004276181 с шенгенски идентификатор I BSCS34AI85013 0000 2, но не потвърждава съпадението и пропуска за излизане от страната автомобила без да го изпрати за проверка на втора линия съгласно чл. 92 от Правила за работа на бюро СИРЕНЕ и потребителите с право на достъп до Национална шенгенска информационна система рег. № Из-875/20.04.2010г.

Описаните в справката обстоятелства са отразени в приложената по преписката справка за реакция при проверка на ГКПП Л., ПС, проверени при В/И за периода от 08.06.2011г. до 23.59.00 на същата дата, изготвена на 08.05.2012г., според която на 08.06.2011г. в 10.54 часа е извършена проверка на лек автомобил рег. № BT944GD, Италия Б., със шенгенски идентификатор I BSCS34AI85013 0000 2 и данни от Н.ШИС - рег. № BT944GD, Италия, Ф. Р. с посочен номер на рама, с резултат от потвърждение „НЕ” и решение „разрешено излизане” от граничен полицаи К. Г..

Наред с това при проверката е установено, че полицаи Г. не е извършил справка на пристигнали за излизане автомобил по номер на рама, който също е бил обявен за издирване в А. „ИД” - Н.ШИС и не е уведомил за установеното съвпадение командира на отделение – нарушение на чл.10, ал.1 от Инструкция Из-1405 от 24.07.2009г. за реда за осъществяване на граничния – паспортно визов контрол на ГКПП.

Установено е нарушение и при въвеждане данните на лицето, управлявало автомобила при излизането му от страната – въведен е грешен номер на паспорт - ОО3131416, вместо[ЕИК] и грешни имена S. А. вместо S. В. – неизпълнение на чл. 8, т.3 от Организационно – технологични правила за работа с автоматизираната информационна система Граничен контрол, утвърдени със заповед рег. № Из-2489/22.10.2010г. на министъра на вътрешните работи.

Неизпълнението на цитираните изисквания е квалифицирано като нарушение на чл. 224, ал.2, т.1 от ЗМВР, което е довело до затрудняване работата на други служби, държавни органи и организации по смисъла на чл. 228, ал.1, т. 3 от ППЗМВР и е предложено да му бъде наложено дисциплинарно наказание недопускане до конкурс за изравстване в категория или степен за срок от 1 до 3 години.

Служителят е запознат със справката и предложението на 21.05.2012г., като е направил писмени възражения рег. № 9163/30.05.2012г. в което оспорва констатациите на извършената проверка и твърди, че не е извършил нарушение на ЗМВР и подзаконовите нормативни актове.

В хода на административното производство е изготвено становище рег. № 9463/05.06.2012г. на зам. директора на РДГП Е. според което твърдението, че автомобила не се издирва е неоснователно, тъй като представената справка за реакция е видно съвпадение в регистрационния му номер с номера на издирван в ШИС

автомобил. Според становището, съвпадението в номера на рамата е установено при извършената от комисията проверка.

Полицай Г. е представил ново писмено възражение рег. № 10153/18.06.2012г. в което посочва, че според практиката на ГСПП Л. когато няма 100 %-во съвпадение между обектите, не се изпращат за последващ контрол на втора линия. В случая издирваният обект е автомобил Фиат П., а пропуснатият е Б..

До директора на ГДГП е изготвено предложение рег. № 9921 от 14.06.2012г. от директора на РДГП Е., което е постъпило в ГДГП с вх. № 43659/21.06.2012г. за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 228, ал.1, т.3 от ППЗМВР.

При тези фактически данни е издадена оспорената заповед рег. № 2564/26.06.2012г., с която на полицай К. Г. е наложено дисциплинарно наказание недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 1 година.

В хода на съдебното производство са представени препис от Правила за работа на Бюро „СИРЕНЕ” и потребителите с право на достъп до данните на Националната Ш. информационна система рег. № Из-875/20.04.2010г., препис от организационно – технологични правила за работа с автоматизирана информационна система „Граничен контрол” утвърдени със заповед рег. № Из-2489/22.10.2010г. на министъра на вътрешните работи.

По искане на жалбоподателя, ответникът представя и препис от писмо рег. 9069/29.05.2012г. на директора на РДГП Е., с което се дават указания на служителите от всички ГКПП от състава на РДГП Е. за действията им при установяване на съвпадение в отделни данни за лица и вещи, в това число и регистрационни номера.

Видно от съобщение № 2100/08.06.2011г. изготвено от ко Т. и началник ГКПП – Л. около 10.55 часа, поради технически причини /проблем с А. ГК/ работата е преустановена. Според изложеното в съобщението проблемът е възникнал на централно ниво /прекъсната връзка между МВР и Външно министерство/, поради което е поискано да се премине към работа със старата система А. ГК.

От страна на жалбоподателя се представя уверение рег. № 28638 от 13.11.2012г. на Б. свободен университет, от което е видно, че е завършил семестриално обучението си по специалността „право” и предстои явяване на държавен изпит.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 228, т.3 във връзка с чл. 186 от ЗМВР – директора на ГД Гранична полиция, който се явява орган по назначаване на държавните служители в тази главна дирекция за длъжностните от категория Е, каквато категория притежава и жалбоподателя.

При издаването му е спазена предвидената от закона форма съгласно чл. 59, ал.2 от АПК и изискванията за съдържание по чл. 246, ал.1 от ППЗМВР.

Възраженията в жалбата за неспазване на изискването по чл. 59, ал. 2 т. 8 от АПК. Съгласно цитираната норма административният акт следва да съдържа дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В случая оспорената заповед отговаря на посоченото изискване – посочена е датата на издаването ѝ - 26.06.2012г., както и длъжността на издателят ѝ - директор.

Неоснователно е и възражението, че липсват мотиви относно обстоятелствата по чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, която норма изисква вида и размера дисциплинарното наказание да са съобразени с тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение

на държавния служител по време на службата. По аргумент от чл 246, ал.1 от ППЗМВР във връзка с чл. 59, ал.2 от АПК заповедта не следва да съдържа обсъждане на посочените обстоятелствата. Неизпълнението на изискването по чл. 229, ал.2 от ЗМВР има за последица материална незаконосъобразност на наложеното дисциплинарно наказание, а не нарушение на формата на акта, поради което следва да бъде обсъдено при преценката за наличие на материалноправните предпоставки за налагане на процесното дисциплинарно наказание.

Не се констатираха нарушения на правилата за провеждане на дисциплинарното производство, които да обосноват отмяна на заповедта на основание чл. 146, т.3 от АПК.

Възраженията в жалбата за нарушение на чл. 237, ал.1 от ППЗМВР при установяване на нарушението от орган, който няма качеството на дисциплинарно наказващ, са неоснователни.

Редът за налагане на предвидените в ЗМВР дисциплинарни наказания е регламентиран в глава IV на ППЗМВР, без да е въведено разграничение според вида на наказанието. Конкретни изисквания за образуване на производството са предвидени единствено по отношение на налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“. По аргумент от чл. 230, ал.1 от ЗМВР, съгласно която норма задължение за издаване на писмена заповед за образуване на дисциплинарно производство е въведено единствено по отношение на дисциплинарни нарушения по чл. 227, ал.1, т.2 – т.10 от ЗМВР, в случаи като процесния не е необходимо проверката да се възлага от органа, компетентен да наложи наказанието. По отношение наказанието по чл. 228, ал.1, т.3 от ППЗМВР „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 1 до 3 години“ е достатъчно да е наложено от орган с материална компетентност по смисъла на чл.228 от ЗМВР, след приемане обясненията на служителя и оценка на събраните по преписката доказателства след проверка, за която по аргумент от чл. 237, ал.2 от ППЗМВР органът може, но не е длъжен да възложи. В тази връзка следва да се предвиди и предвидената в чл. 238 от ППЗМВР възможност, когато нарушението е установено от орган, който не разполага с компетентност да наложи дисциплинарното наказание, материалите от проверката да се изпратят на компетентния орган. В случая проверката е възложена и нарушението е установено от директора на РДГП Е., като материалите са изпратени на органа по чл. 186, ал.1 от ЗМВР, който е компетентен да наложи наказание по чл. 226, т.4 от ЗМВР на служител от категорията на жалбоподателя. В този случай съгласно чл. 238, изр. последно от ППЗМВР възлагането на допълнителна проверка е по преценка на дисциплинарно наказващия орган.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че нарушението е установено от компетентния да наложи наказанието орган съгласно чл. 237, ал.1 от ППЗМВР. В това отношение са основателни доводите на процесуалния представител на ответника, че не е налице изземване на функции от страна на директора на РДГП.

Дисциплинарното наказание е наложено при спазване на преклузивните срокове по чл. 225, ал.1 от ЗМВР. Съгласно цитираната норма, в приложимата ѝ по време редакция в сила от 01.01.2011г. - дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл. 223, ал.1 от ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая това

е станало на 21.06.2012г. когато предложението рег. № 9921/14.06.2012г. и материалните от проверката са постъпили при директора на ГД „Гранична полиция”, който в качеството му на орган по назначаване е компетентен да наложи наказанието. Заповедта е издадена на 26.06.2012г. при спазване на 2 – месечния срок по чл. 225, ал.1 от ЗМВР.

Действително от извършване на твърдяното изпълнение на служебните задължения на 08.06.2011г. до налагането на дисциплинарното наказание със заповедта от 26.06.2012г. е изминала повече от 1 година. Но в тази връзка следва да се има предвид, че през този период служителът е ползвал платен годишен отпуск за времето от 08.06.2011г. до 19.06.2012г. – общо 54 дни. По силата на чл. 225, ал. 3 от ЗМВР сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. На това основание следва да се приеме, че при издаване на оспорения акт на 26.06.2012г. е спазен и 1 - годишния срок по чл. 225, ал.1 от ЗМВР от извършване на нарушението, който следва да се счита удължен с 54 работни дни.

След като началният момент на всеки от преклузивните срокове за налагане на дисциплинарно наказание е нормативно определен, непосочването на датата, на която нарушението е открито от дисциплинарно наказващия орган не представлява съществено нарушение на формата на акта, което да е засегнало правото на защита на служителя, респективно - да пречат проверката за спазването на процесуалните правила за провеждане на дисциплинарното производство. Доводите в жалбата за противното не намират законова опора.

При налагане на дисциплинарното наказание е спазено и изискването по чл. 229 от ЗМВР. Видно от приложените по преписката доказателства жалбоподателят е дал писмени обяснения по случая, които са взети предвид при налагането на наказанието. Така дадените обяснения и възражения са обсъдени в становище рег. № 9463/05.06.2012г., към което заповедта за налагане на дисциплинарно наказание препраща.

Основният спор по делото касае спазването на материалния закон и преди всичко дали е дисциплинарно нарушение по чл. 228, ал.1, т.3 от ППЗМВР, за което се предвижда наказание „недопускане до конкурс за изравняване в категория или степен за срок от 1 до 3 години”.

В случая дисциплинарната отговорност на полицаи Г. е ангажирана за изпълнение на следните задължения – 1. по чл. 92 от Правила за работа на Бюро СИРЕНЕ и потребителите с право на достъп до данните в Националната Ш. информационна система рег. № Із-875/20.04.2010г. /”Правилата”/ за това, че не е потвърдил констатираното съвпадение в регистрационния номер на обработения от него лек автомобил и издирван в НШИС автомобил и е пропуснал автомобила за излизане от страната, без да го изпрати на втора линия за извършване на допълнителни справки; нарушение на чл. 10, ал.1 от Инструкция № Із-1405 от 24.09.2007г. - не извършил справка по номера на рамата на проверявания автомобил въпреки съпадението в регистрационните

номера и не уведомил за установеното съвпадение командира на отделението; 3. нарушение на чл. 8, т.3 от Организационно – технологичните правила за работа с А. „Граничен контрол”, утвърдени със заповед рег. № Із-2489/22.10.2010г. на министъра на вътрешните работи - при въвеждане данните на водача на автомобила е въвел грешен номер на паспорт и грешни имена.

Съгласно чл. 161н от ЗМВР /в сила от 09.11.2010г./ В МВР се създава, поддържа и експлоатира Националната Ш. информационна система на Република Б. (НШИС), свързана с Централната ШИС (ЦШИС). Националната Ш. информационна система осигурява обмена на информация по линия на ШИС между държавите, прилагащи Ш. законодателство за защита на националната сигурност и общественения ред, управление на контрола по външните граници на Ш. пространство и подпомагане на полицейското и съдебното сътрудничество.

По силата на чл. 161р, ал. 2 от ЗМВР организацията и функционирането на НШИС, правото на достъп на други органи до ШИС, както и информационното им взаимодействие с МВР се определят с акт на министъра на вътрешните работи. В тази връзка са приети цитираните по-горе Правила за работа на Бюро СИРЕНЕ и потребителите с право на достъп до данните в Националната Ш. информационна система рег. № Із-875/20.04.2010г., които според §1 от Преходните и заключителните им разпоредби влизат в сила от датата на техническа възможност за включване на Н.ШИС към ШИС.

По делото не е спорно обстоятелството, че към 08.06.2011г. Н.ШИС е била включена към ШИС и че проверките в тази система са част от граничния контрол и следователно част от служебните задължения на жалбоподателя. Това се потвърждава от приложената по делото справка за реакция за дата, на която бил дежурен на А. – 10, от която е видно, че извършеният граничен контрол включва и сигнали от ШИС, удостоверени със съответните идентификатори. За практиката на ГКПП Л. при работата с ШИС посочва и жалбоподателят в дадените от него писмени обяснения от 18.06.2012г.

Съгласно чл. 92 от цитираните правила, при установяване на съвпадение /ХИТ/ за вещ, за която има сигнал в ШИС за издирване на вещ, с цел изземване или използване като веществено доказателство за целите на наказателно производство, служителят, извършващ проверката: предприема необходимите действия с цел изземване на вещта; незабавно осъществява контакт по телефон с Бюрото СИРЕНЕ и информира за установеното съвпадение; попълва с данните на издирваната вещ съответния Формуляр № 100а/б/в/г и го изпраща на Бюрото СИРЕНЕ. По силата на чл. 3, т. 7 от Правилата ХИТ е съответствие (съвпадение) с данните за лице или вещ, за което има въведен сигнал в ШИС от държава членка, установено при проверка от

контролен орган.

В процесния случай при осъществяване на граничния контрол от полицаи Г. безспорно е установено съответствие (съвпадение) на регистрационните номера на проверявания от него лек автомобил и такъв въведен в ШИС, но не е установено пълно съвпадение между издирваното и проверяваното превозно средство, тъй като е налице разминаване в марката на автомобилите – проверяваният е Б., а издирваният – Ф. П.. При дадената дефиниция на „ХИТ“ и предвид въведено в чл. 92 от Правилата изискване ХИТ-ът /съвпадението/ да е за вещ, следва да се приеме, че се касае до съвпадение с данните за конкретна вещ, а не само по отношение на отделни идентификационни данни като регистрационен номер, както е в случая. Ето защо само въз основа на установеното съвпадение на регистрационни номера не може да се счита, че е налице ХИТ по смисъла на чл. 92 във връзка с чл.3, т. 7 от Правилата. Даденото тълкуване съответства и на изискването, при установяване на съответствие по отделни данни – вещта да се изпрати за контрол на втора линия по смисъла на чл. 9 от Организационно – технологичните правила за работа с А. „Граничен контрол“, утвърдени със заповед рег. № Из-2489/22.10.2010г. на министъра на вътрешните работи с цел установяване именно наличието на ХИТ със сигнал от ШИС. Допълнителен аргумент в тази насока е и въведеното в чл. 92 , т. 3 от Правилата, задължение за контролния орган при установяване на ХИТ – да попълни съответния формуляр № 100а/б/в/г и да го изпрати в Бюро СИРЕНЕ. Видно от приложения към правилата образец на цитираните формуляри – в съдържанието му не са включени реквизити за отделни данни относно вещта.

При този анализ на действащата правна уредба следва да се приеме, че задълженията по чл. 92 от Правилата възникват за служителя, осъществяват граничен контрол при установяване на съответствие /съвпадение/ за вещта, а не по отношение на отделни данни за същата.

Отделно от това, правното основание, на което е ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя не съдържа задължението, вменено му като нарушение на служебната дисциплина, а именно – при наличие на съвпадение в отделни данни - да изпрати превозното средство за контрол на втора линия. Нормата на чл. 92 от Правилата, цитирана по-горе, въвежда други задължения, които не са посочени като фактически основания за издаване на оспорената заповед. Непълнението на задължението да се потвърди констатираното съвпадение в регистрационния номер на обработения лек автомобил с издирван в НШИС автомобил и задължението да го изпрати на втора линия за извършване на допълнителни справки представляват неизпълнение на чл. 8 и чл. 9 от Организационно – технологичните правила за работа с автоматизираната информационна

„Граничен контрол”. Последните регламентират действията на служителите от Гранична полиция, като потребители на А. „Граничен контрол” на ГКПП, извършващи проверки на първа и втора линия, в това число задълженията им да въвеждат данни в Н.ШИС и действията им при пълно или частично съвпадение, но полицаи Г. не е наказан за неизпълнение на тези изисквания.

Конкретни задължения и указания за граничните полицаи от всички ГКПП в състава на РДГП Е. за изпращане за контрол на втора линия, при установяване на съвпадение на регистрационни номера на проверяваните ПС с издирвани вещи в ШИС, са въведени с писмо рег. № 9069/29.05.2012г. на директора на РДГП Е., което е неотнормативно към периода на извършената от жалбоподателя проверка.

С оглед на изложеното се налага краен извод, че не се установява нарушение на чл. 92 от Правилата за работа на Бюро СИРЕНЕ, което да представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал.2, т.1 от ЗМВР във връзка с чл. 228, ал. 1, т.3 от ППЗМВР. В това отношение следва да се приемат за основателни, доводите в жалбата.

Не се установява и второто, посочено в заповедта нарушение на служебната дисциплина. Задължението за уведомяване на командира на отделение по чл.10, ал.1 от Инструкция № Із-1405 от 24.09.2007г. (л. 31 от делото, цитирана в справка в справка рег. № 8523/17.05.2012г.), възниква при установяване на несъответствие в номера на рамата. В случая от мотивите на заповедта е видно, че при пропускането на автомобила не е установено съвпадение между рамата на проверяваното Б. с номера на рамата на издирвания според ШИС автомобил Фиат П., тъй като такава проверка изобщо не е извършена от служителя. Видно от справка рег. № 8523/17.05.2012г. съвпадението в номера на рамата е установено в хода на производството по установяване на дисциплинарно нарушение, от проверяващите.

След като служителят не е установил съвпадение – няма и задължение за уведомяване по чл.10, ал.1 от Инструкцията. Неизвършването на проверка на номера на рамата, не представлява нарушение на цитираната норма, а на други правила за извършване на граничен контрол, установени в Организационно – технологичните правила за работа с А. „Граничен контрол”, утвърдени със заповед рег. № Із-2489/22.10.2010г., които не са изследвани в хода на дисциплинарното производство и не са посочени като основание за налагане на дисциплинарно наказание в оспорената заповед.

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е допуснал нарушение на чл.8, т.3 от Организационно – технологичните правила за работа с А. „Граничен контрол”, утвърдени със заповед рег. № Із-2489/22.10.2010г. на министъра на вътрешните работи. Цитираната норма предвижда задължение за граничния полицаи да проверява

точното съответствие на данните, съдържащи се в документите с тези нанесени на екранната форма и при установено несъответствие – да извършва съответните корекции. В случая от събраните при проверката справки относно името и номера на паспорта на сирийския гражданин, пропуснат на 08.06.2011г. в 10.54 от жалбоподателя, се установява, че са въведени данни относно номера на документа за самоличност и името на лицето, които не съответстват на тези от документите. Твърденията на жалбоподателя, че лицето е представило друг документ остават недоказани. В хода на дисциплинарното производство е установено, че сирийският гражданин няма издадена лична карта на чужденец. Но безспорно установеното неизпълнение на изискването по чл. 8, т. 3 от Организационно – технологичните правила за работа с А. „Граничен контрол”, утвърдени със заповед рег. № Из-2489/22.10.2010г., не може да се квалифицира като дисциплинарно нарушение по чл. 228, ал.1, т.3 от ЗМВР, тъй като няма данни и доказателства, то да е затруднило работата на други служби и държавни органи. Не се твърди от страна ответника, че за сирийския гражданин В. С. е въведен сигнал в ШИС, респективно, че е издирвано от други служби и държавни органи, така че грешно въведените имена и номер на документ за самоличност да са от значение за тяхната работа. Поради това така установеното нарушение на служебната дисциплина не води до налагането на дисциплинарно наказание от вида, посочен в оспорената заповед – недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 1 година, на основание чл. 228, ал. 1, т.3 от ППЗМВР.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон и следва да бъде отменен на това основание.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 370 лева, разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 2564/26.06.2012г. на директора на Главна дирекция "Гранична полиция", с която на К. П. Г., старши полицейска категория Е в ГКПП – Л. е наложено дисциплинарно наказание „недопускане до конкурс за израстване в категория или степен за срок от 1 година”, на основание чл. 228, т.3, чл. 224, ал.1 и ал.2, т.1, чл. 225, ал.3 и чл. 226, ал.1, т.4 от ЗМВР във връзка с чл. 228, ал.1, т.3 пр.2 от ППЗМВР.

.ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ да заплати на К. П. Г., ЕГН [ЕГН], сумата от 370 лева /триста и седемдесет лева/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: